

[Energiministeren]

vidtgående hensyntagen til de forbrugere og forsyningselskaber, der bliver omtalt.

Der kan måske være grund til kort at skitsere hovedprincipperne i disse regler. Hvis eksisterende bebyggelse pålægges tilslutningspligt, sker det med en frist på 9 år – det vil sige på det tidspunkt, hvor man må regne med at det eksisterende anlæg alligevel skal skiftes ud. Ny bebyggelse skal indrettes på at kunne tilsluttes straks ved ibrugtagningen.

En eventuel beslutning om tilslutnings- og bidragspligt skal forberedes grundigt. Det er på den måde, man sikrer en belysning af grundlaget for og konsekvenserne af at anvende disse muligheder. Der skal udarbejdes et projektforslag, og ejerne af de omtalte ejendomme skal have tilsendt materiale, sådan at de kan udtale sig om forslaget, inden kommunalbestyrelsen tager stilling til spørgsmålet. Det er her, vi er ved det lokale demokrati og den beslutningsproces, som foregår i de enkelte kommuner. Jeg vil gerne understrege, at det netop har været hensigten med at lægge beslutningen om en eventuel tilslutningspligt i kommunalbestyrelsens hænder, at man derved kunne have denne direkte dialog mellem befolkningen og kommunalbestyrelsen. Jeg ser sådan på det, at det vil være rigtigt at fastholde beslutningsmuligheden alene for kommunalbestyrelsen, fordi det dermed sikres, at de beslutninger, som træffes, kan være fornuftige set fra borgerens synsvinkel. Vi har den sikkerhed i den demokratiske mekanisme her, at de kommunalbestyrelsesmedlemmer, som eventuelt træffer en sådan beslutning, som de har mulighed for, senest 4 år efter kan stilles til regnskab i forbindelse med det følgende kommunalvalg. Derigennem har vi, tror jeg, den bedste sikkerhed for, at beslutninger, som her og dér kan være nødvendige, affattes på en så rimelig måde, at de også opfattes som rimelige af befolkningen.

På den baggrund finder regeringen ikke, at der ved denne lejlighed er behov for at ændre i den lovgivning, vi her taler om, og regeringen kan ikke tilslutte sig det foreliggende forslag.

Løvig Simonsen (S):

Fremskridtspartiets forslag til folketingsbeslutning om at fjerne muligheden for tilslutningspligt til kollektive varmforsyningsan-

læg er udtryk for en holdning, der viser, at fremskridtspartiet ikke har den ringeste forståelse for varmforsyningsens formål: at fremme den mest samfundsøkonomiske opvarmning og forsyning med varmt vand samt at formindske energiforsyningsafhængighed af olie.

At fremskridtspartiet har en sådan holdning, kan ikke undre nogen, men jeg vil understrege, at socialdemokratiet også på dette område er dybt uenigt med fremskridtspartiet.

Hvad man derimod kunne undre sig over, er, at det foreliggende forslag fremsættes samtidig med, at man i visse aviser kan læse om underskriftindsamlinger mod tilslutningspligten, og samtidig med, at vi i det energipolitiske udvalg her i folketinget har modtaget underskriftindsamlinger i samme anledning. Men der behøver naturligvis ikke at være en sammenhæng. Det kan jo være et tilfældigt sammentræf.

Man kan igennem forslaget få det indtryk, at fremskridtspartiet står som forkæmper for den enkelte husejers ret til at have sit eget personlige oliefyur, men sandheden er jo den, at fremskridtspartiet ved sit forslag går de store olieselskabers ærinde, og at det altså i realiteten er de multinationale olieselskabers interesser, som fremskridtspartiet varetager.

I bemærkningerne til forslaget skinner det klart igennem, at det er naturgasprojektet, der er anstødsstenen, og projektet betegnes som en dødssejler. Nu er der ikke tegn på, at naturgasprojektet er inde på en dødssejlerkurs. Det ser derimod ud til, at fremskridtspartiet ufortrødent fortsætter på sin dødssejlerkurs, hvilket vi i socialdemokratiet kun kan hilse med tilfredshed.

På vegne af socialdemokratiet skal jeg med disse få bemærkninger afvise forslaget.

Annelise Gotfredsen (KF):

Jeg synes nok, at socialdemokratiets ordfører, når vi tænker på den forrige debat, skulle være lidt forsigtig med at udtale sig om naturgasprojektets kurs, men all right.

Jeg vil gerne sige til hr. Maisted, at vi i det konservative folkeparti naturligvis – og det kan ikke undre fremskridtspartiet – har megen sympati for det forslag, fremskridtspartiet har fremsat her. Vi har selv været med til sammen med fremskridtspartiet at stille æn-